

denne Foranstaltning; vil man ikke sikre den, kan man derimod forkaste Bevillingen, saa vil Lyboronkanalen af sig selv vandre Syd paa, og hvorledes Naturen saa vil ordne Forholdene, er der ingen, der ved, men vi vide, at de meget store Forarbejder, som nu ere udførte, have deres store Betydning i Ojeblikket, og hvilken stor Betydning de senere kunne faa — idet jeg lægger særlig Vægt paa, at der er et naturligt Sted, hvor vi kunne lægge en Fiskerihavn, der kan være af den allerstørste Betydning for denne Kyst — det er der ingen Mennesker, der ved.

Buff: Jeg rejste jo dette Spørgsmaal i Gaar; men før jeg gaar over til at omtale det, skal jeg ganske kort i Anledning af Ministerens Udtalelser tillade mig at sige et Par Ord endnu angaaende det saa meget debatterede Spørgsmaal om Bevillingen under § 26 paa 224,000 Kr. Mine ærede Kolleger i Finansudvalget ville erindre, at jeg ved Slutningen af Behandlingen af denne Sag begyndte at faa Skruper for mit Vedkommende og hos nogle af Udvalgets Medlemmer søgte Oplysning om, hvor meget vi allerede havde øst ud derude ved Harboøre, da jeg som ældre Medlem af Finansudvalget har været Bidne til og selv været med til at anbefale — det vidste jeg i alt Fald for mit Vedkommende — adskillige hundrede Tusind Kroner, og det særlig paa Foranledning af det ærede Medlem fra Lemvig. Det oplystes saa, at det var henimod 5 Millioner. Det ærede Medlem fra Lemvig maa ikke tage mig det fortrydeligt op, hvis han opfattede det saaledes, og det maa han have gjort, som om jeg paa en Maade skulde have insinueret, at det ærede Medlem havde nogen som helst personlig Fordel af, at vi have givet de 5 Mill. Kr. ud derude ved Harboøre; det har ikke været min Mening. Men vist og sandt er det, hvad det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgfreds udtalte, at det ærede Medlem mere end end noget andet Medlem i dette Ting har „Wren“ for det, der er sket derude. Han har i en Række af Aar siddet og været Medlem af det saakaldte bestyrelse Ministerium. Vi huske jo nok den Gang, da det daværende Medlem for Rolding, Berg, flere Gange i sin Debat om disse Sager, kom tilbage til det bestyrelse Ministerium, og det var det ærede Medlem Medlem af. Han har baade paa Grund heraf og paa Grund af sit personlige Kendskab og som et af os alle agtet og stattet Medlem af Finansudvalget haft mere Indflydelse paa disse Bevillinger end noget andet æret Med-

lem af Tinget. Vi andre Landmænd, som have siddet i Udvalget, have navnlig lystet til det ærede Medlems Udtalelser, og vi vare jo ikke i Stand til paa nogen Maade at kontrolere eller modsige ham, idet vi ikke vare saakundige eller kendte paa de vedkommende Steder. Det er altsaa sikkert, at der tilkommer det ærede Medlem Hovedæren for, hvad der er gjort derude. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende har været enig med de andre Medlemmer af Finansudvalgets Flertal om at indstille denne Bevilling, og det staaer jeg selvfølgelig ved. Det antager jeg, at alle Udvalgets Medlemmer gøre, indtil de blive enige om at beslutte noget andet. Men jeg vil ganske vist sige, at havde jeg hørt den Forhandling, jeg nu har hørt om dette Spørgsmaal, kunde det jo være, at jeg ikke havde været med i det Flertal, hvoraf jeg nu er Medlem. Det kunde jo være. Men nu kunne Tingets ærede Medlemmer, som ikke ere Forslagsstillere, drage hvilke Slutninger, de ville om denne Sag. Det kedelige ved denne Bevilling er, at det ikke alene er disse 100,000 Kr., vi komme af med; vi ville sikkert komme af med adskillige Tusinder til senere. Jeg tror imidlertid, at det har gjort sin store Gavn for Fremtidens Skyld, at denne Sag er bleven dragen saa sterkt frem, som sket er, thi jeg tror, at vi have været vel flotte derude, og at der ikke er Udset til nogen Sinde at slippe synberlig billigere, uden at man dog egentlig nøjagtig kan paa-pege den Nytte, Foranstaltningerne have haft. Og naar der saa fra mange Sider bliver sagt, at disse Beføstninger ikke have gjort Nytte, Landet bliver alligevel skaaret bort, og der er ingen Ting at gøre ved det, saa er det jo ikke underligt, om vi, som ikke ere teknisk kyndige eller kendte paa Stedet, begynde at blive betænkelige.

Det andet Punkt, jeg ganske kortelig skal berøre, er Spørgsmaalet om Forsendelser paa Jærnbaner af Tryksager, hvilket Spørgsmaal er af meget stor Betydning for mange. Jeg maa sige, at vi paa dette Punkt have været meget uheldige med at gøre os forstaaelige for den ærede Minister. (Ministeren for offentlige Arbejder [Singerslev]: Uhjyre uheldige!) Ja vist, det indrømmer jeg, vi have været uhjyre uheldige, og havde vi været saa kloge, som vi nu ere blevne, maatte vi have kunnet forstaa at bibringe den ærede Minister den Overbevisning, at det, hvorom der er Spørgsmaal, er, at vi ville have nogle Tryksager forsendte til rimelig Pris paa Jærnbauerne. Jeg er nu ikke klogere, end at det er det, som jeg for mit Vedkommende mundtlig og